

Galeria piłskich pasjonatów

Szaleniec Królowej Narodu

Rozmowa z **Arno Giese**, z zamiłowania publicystą i fotoreporterem, autorem książek, korespondentem polskojęzycznych czasopism

Arno Giese, urodzony podczas II wojny światowej w Pile (Schneidemühl), na ówczesnym „Elisenau” (Jadwizyn), gdzie spędził swoje dzieciństwo. Czasowo, od 1956 r., mieszkał na Śląsku, skąd wrócił do Piły w roku 1960. W listopadzie 1978 r. wyemigrował do Niemiec w ramach akcji łączenia rodzin. Mieszka w Weilerswist-Metternich w Północnej Nadrenii-Westfalii. Z zamiłowania publicysta i fotoreporter, korespondent polskiej prasy emigracyjnej.

Specjalizuje się w tematyce religijnej, ze szczególnym uwzględnieniem kultu maryjnego w sanktuariach, nie tylko polskich. Autor 13 wydanych książek o tematyce religijnej, nie stroni jednak od tematyki politycznej, kulturalnej, gospodarczej i społecznej. Dokumentalista historii Polonii niemieckiej. Posiada w swoich prywatnych

zbiorach ok. 30 tys. zdjęć dokumentujących historię ostatniego 20-lecia Polonii oraz polskich służb dyplomatycznych i konsularnych w Niemczech.

Inicjator powstania Polskiej Misji Katolickiej w Bonn obejmującej polskojęzycznym duszpasterstwem kościoły w Brühl, Euskirchen, Troisdorf, Bad Honnef i Bonn, w której organizował życie kulturalne Polonii niemieckiej. Za jego dokonania w Niemczech i w Polsce na rzecz pojednania polsko-niemieckiego Prezydent RP odznaczył go Krzyżem Kawalerskim Orderu Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej. Jest więc jedynym pilaninem niemieckiego pochodzenia wyróżnionym tak wysokim, polskim odznaczeniem państwowym. Żonaty, żona Barbara, ojciec trojga dorosłych dzieci.

- W 2007 r., w „Głosie św. Antoniego” * można się było dowiedzieć, że pisze pan serię monografii o polskich sanktuariach maryjnych, ale do Piły przyjechał pan na zlecenie swojej nowojorskiej redakcji, w tym również - jako korespondent londyńskiej „Gazety Niedzielnej” i dortmundzkiego „Samego Życia”. Czy wszystko jest aktualne, czy coś się w tym czasie zmieniło?

- Częściowo tak. Mój 5-letni kontrakt z redakcją nowojorską dobiegł końca i - ku niezadowoleniu kolegów redakcyjnych - nie zdecydowałem się na przedłużenie go. Przestałem także korespondować dla „Gazety Niedzielnej” w Londynie. Pozostała jednak redakcja „Samego Życia” w Dortmundzie, ale doszła gazeta polonijna w Hamburgu oraz organ prasowy „Wspólnoty Polskiej” w Warszawie. Nowy Jork i Londyn za mocno mnie absorbowwały. Potrzebuję swobody, a nie napiętych terminów redakcyjnych. W grudniu 2007 r. byłem autorem 3 tomów „Królowej Narodu”. Dzisiaj mogę powiedzieć, że wydałem już siedem tomów tego cyklu, a tom 8. jest właśnie w wydawnictwie, w opracowaniu. Musiałem też zweryfikować swoje plany wydawnicze wobec serii „Królowa Narodu”. Jeszcze w 2007 r. moim zamiarem było napisanie 11 tomów. Jednak z uwagi na posiadane materiały źródłowe zmuszony zostałem tę poprzeczkę nieco podnieść, co oznacza, że chcę tę serię zakończyć na 15. tomie „Królowej Narodu”.

- O których sanktuariach maryjnych pan już pisał i która z dotychczasowych pozycji książkowych przyniosła panu największą satysfakcję?

- Wszystkie książki o sanktuariach maryjnych mają wspólny tytuł „Królowa Narodu”. A o ilu już napisałem?

Zacznijmy od tomu I: o Sanktuarium Królowej Krajny w Górcie Klasztornej, Królowej Pomorza w Piasecznie k. Gniewu, Królowej Kaszub w Sianowie, Królowej Polskiego Morza w Swarzewie oraz Matce Boskiej Łaskawej z kościoła Ormian Polskich w Stanisławowie, obecnie w kościele św. Piotra i Pawła w Gdańsku. Tom II to: Sanktuarium Matki Bożej Bolesnej w Skrzatuszu. Tom III: sanktuaria maryjne w Stoczku Warmińskim, Gietrzwałdzie, Świętej Lipce, Matki Bożej Wędrowców w Nawiges i Pociaszycielki Strapionych w Kevelaer w Niemczech oraz Matki Bożej Panny Ubogich w Banneux w Belgii. W tomie IV znajduje się monografia sanktuarium w Rokitnie oraz parafie z obrazem Rokitniańskim w Łęgowie i w Koszutach Małych. W tomie V zawarłem monografie sanktuariów maryjnych w Gostyniu, Borku Wielkopolskim i w Wieleniu Zaobrzańskim, w tomie VI monografie sanktuariów maryjnych w Starej Błotnicy – Pani i Królowej ziemi radomskiej, Matki Bożej Staroskrzyńskiej w Skrzyńsku oraz Matki Bożej Świętorodzinnej w Studziannie – Poświętne. Tom VII to sanktuaria maryjne na wschodnich rubieżach Polski w Różanymstoku i w Hodyszewie, a w tomie VIII sanktuaria maryjne w Leśnej Podlaskiej, Woli Gułowskiej, w Lourdes oraz Ziemia Święta. Tom IX to przede wszystkim monografia sanktuarium Matki Boskiej Kodeńskiej. Największą satysfakcję przyniosła mi książka pt. „Kurier kardynała”. Jest to historia uratowania relikwii św. Wojciecha w Gnieźnie, w czasie II wojny światowej, przed zniszczeniem i zbezczeszczeniem, czego z narażeniem życia dokonał żołnierz Wehrmachtu, Urban Thelen.

* „Głos św. Antoniego” nr 8 (32)

- Jakie są pana dalsze plany wydawnicze?

- No cóż, mam nadzieję, że w tym roku napiszę jeszcze X i XI tom „Królowej Narodu”. W sumie do ukończenia serii „Królowej Narodu” pozostało mi jeszcze do napisania 27 monografii. Od 25 czerwca wyjeżdżam do sanktuariów maryjnych, na odpusty, gdzie już mam terminy prelekcji o kulcie i czci Matki Bożej w Polsce. Przy tej okazji zbieram dalsze materiały o miejscach szczególnej łaskowości Matki Bożej.

- W jaki sposób decyduje pan o tym, o których sanktuariach będzie następna książka?

- Plan pisania o sanktuariach powstał w latach 80. ub. wieku. Sanktuaria, o których już napisałem lub będę pisał, porzucane są po terenie całej Polski. Tak więc po skończonej serii będę mógł powiedzieć, że swoimi monografiami objąłem teren całej Polski. W Polsce mamy ponad 800 sanktuariów maryjnych, a z tego nieco ponad 200 wyróżnionych diademem papieskim. Piszę tylko o takich, które posiadają tzw. koronację papieską. Klasyfikacja sanktuariów do mojej serii była prozaiczna: położyłem przed sobą poduszkę z tuszem do pieczętek i mapę z sanktuariami maryjnymi w Polsce. Przymknąłem oczy i maczając palec tuszem, odbijałem go na mapie. Które sanktuarium trafiło pod mój palec, o tym piszę. Jasna Góra tam się nie dostała... W sumie cała seria „Królowej Narodu” zawierać będzie około 60 monografii o koronowanych sanktuariach maryjnych w Polsce, ale nie tylko.

- Gdzie i w jaki sposób wydaje pan swoje książki?

- Wszystkie moje książki wydawane są w Wydawnictwie Diecezji Pelplińskiej „Bernardinum” w Pelplinie. Ale mogę je wydawać jedynie dzięki ogromnej pomocy finansowej udzielanej mi w Pile, w szczególności przez: Przedsiębiorstwo Handlowe „WPHW” w Pile, „Społem” Powszechną Spółdzielnię Spożywców w Pile, Spółkę Wodno-Ściekową „GWDA” w Pile, Piła Bus Service oraz przez osoby prywatne, które jednak chciałyby pozostać anonimowe, zastrzegając niepublikowanie swego nazwiska. Wszystkim moim imiennym i bezimiennym sponsorom chciałbym jeszcze raz serdecznie podziękować za udzielane mi wsparcie, bez którego niemożliwe by było wydawanie tej całej serii.

Rozmawiała *Krystyna Krzyżanowska*

Książki tegoż autora:

1. „Krynica łask” – Sanktuarium Matki Bożej Pocieszenia Pani i Królowej Ziemi Radomskiej, Radom 1996.

2. „Królowa Narodu” tom I – przewodnik po wybranych sanktuariach maryjnych Pomorza, „Bernardinum”, Pelplin 2000.

3. „Na ołtarzu Ojczyzny” – biografia siedmiu bohaterów II wojny światowej, „Bernardinum” Pelplin 2001

4. „Królowa Narodu” tom II – monografia Strażnicy Katolicyzmu, Sanktuarium Matki Bożej Boleszej w Skrzatuszu, Pani i Królowej Ziemi Wałeczko-Pilskiej, „Bernardinum” Pelplin 2002.

5. „Kurier kardynała” (wyd. I) - historia podoficera Wehrmachtu, który z narażeniem życia uratował przed zniszczeniem i sprofanowaniem relikwie Św. Wojciecha w Gnieźnie, „Bernardinum” Pelplin 2004.

6. „Kurier kardynała – Der Kurier des Kardynals” – drugie wydanie poszerzone o cztery rozdziały w polskiej i niemieckiej wersji językowej, Fundacja Semper Silesia, Tradycja Narodów Wspólnym Dziedzictwem, Katowice 2005.

7. „Królowa Narodu” tom III – monografia sanktuariów maryjnych w Stoczku Warmińskim, Gietrzwałdzie, Świętej Lipce, oraz w Neviges i w Kevelaer w Niemczech a także Matki Bożej Ubogich w Banneux w Belgii, „Bernardinum” Pelplin 2007.

8. „Królowa Narodu” tom IV – monografia Sanktuarium Matki Bożej Rokitniańskiej w diecezji zielonogórsko-gorzowskiej oraz pocysterskie kościoły, w których znajdują się kopie tych obrazów: parafia św. Bartłomieja w Koszutach Małych k. Słupcy oraz w parafii św. Mikołaja w Łęgowie k. Pruszcza Gdańskiego. Publikacja ta odpowiada również na pytanie skąd wziął się tytuł „Królowa Polski”, „Bernardinum” Pelplin 2007.

9. Współautor książki pt. „20 lat wspólnej drogi” – historia powstania Polskiej Misji Katolickiej w Bonn (praca zbiorowa pod redakcją ks. dr Tadeusza Talika TChr.). Druk: GRAPUS Sp. z o.o. Szczecin 2007.

10. „Królowa Narodu” tom V – monografia trzech sanktuariów maryjnych Archidiecezji Poznańskiej: Świętogórskiej Róży Duchownej w Gostyniu, Matki Bożej Pocieszenia na Zdzieżu w Borku Wielkopolskim oraz Matki Bożej Ucieczki Grzeszników w Wieleniu Zaobrzańskim. „Bernardinum”, Pelplin 2008

11. „Królowa Narodu” tom VI – monografie trzech sanktuariów maryjnych Diecezji Radomskiej: „Krynicy Łask” Matki Bożej Pocieszenia Pani i Królowej Ziemi Radomskiej w Starej Błotnicy, Staroskrzyńskiej Matki Pięknej Miłości w Skrzyńsku oraz Matki Bożej Święto-rodzinnej w Studzianna – Poświętne. „Bernardinum” Pelplin 2008.

12. „Królowa Narodu” tom VII – monografia Sanktuarium Maryjnego Matki Bożej Różanostockiej w Różanymstoku – Diecezja Białostocka oraz Matki Bożej Hodyszewskiej w Hodyszewie – Diecezja Łomżyńska, „Bernardinum” Pelplin 2009.

13. „Królowa Narodu” tom VIII – monografia sanktuariów maryjnych w Leśnej Podlaskiej, w Woli Gułowskiej oraz Matki Bożej Niepokalanie Poczętej z Lourdes, Sanktuarium Ziemi Świętej. „Bernardinum” Pelplin 2009.

